

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1.

Μάθε τώρα τι έκανε αργότερα ο Νασικός. Μετά από λίγες μέρες, όταν ο Έννιος είχε έρθει στον Νασικά και τον ζητούσε από την πόρτα, ο Νασικός φώναξε δυνατά ότι δεν ήταν στο σπίτι, αν και ήταν στο σπίτι. Τότε ο Έννιος αγανακτισμένος επειδή (που) ο Νασικός τόσο φανερά ψευδότην είπε: «Τι (λοιπόν) (λες ή συμβαίνει); Εγώ δεν αναγνωρίζω τη φωνή σου;» Μήπως θέλεις να μάθεις τι (του) απάντησε ο Νασικός;

Ούτε η φτώχεια ούτε η θλίψη/λύπη εμποδίζει τον σοφό, ούτε αυτά τα πράγματα, τα οποία βγάζουν από τον δρόμο τους άπειρους και τους γκρεμοσακίζουν (σπρώχνουν/ρίχνουν με το κεφάλι στον γκρεμό όσους δεν έχουν πείρα). Εσύ νομίζεις ότι αυτός καταβάλλεται από τις συμφορές; (Αντίθετα), τις χρησιμοποιεί! Ο Φειδίας δεν ήξερε να φτιάχνει αγάλματα μόνο από ελεφαντόδοτο. έκανε επίσης (κι) από χαλκό. Εάν έδινες σε εκείνον μάρμαρο, εάν (έδινες σε εκείνον) ευτελέστερο (ή πιο ταπεινό) υλικό, θα έκανε τέτοιο (άγαλμα), το οποίο θα μπορούσε να γίνει άριστο από εκείνο (το υλικό).

B1.

Σ
Λ
Σ
Σ
Λ

B2.

1-Δ
2-Α
3-Β
4-Ε
5-Ζ

Γ1.

diei
apertius,apertissime
vorum tuarum
impudenti
ego ipse
ebur
simulacrum
vilem vilissimam
taliam
melius
eorundem

Γ2a.

indignatus-indignans
mentiebatur-mentiens
utitur-utens

Γ2β.

acceptu
fac
veniendo
exclamemus
creditum
acturus es
putari
sci(v)isse
possit

Δ1α.

diebus: αφαιρετική οργανική του μέτρου ή της διαφοράς στο επίρρημα *post*.

se: υποκείμενο του απαρεμφάτου *non esse*, ταυτοπροσωπία, έχουμε λατινισμό του ειδικού απαρεμφάτου. Αν κι έχουμε ταυτοπροσωπία, το υποκείμενο του απαρεμφάτου δεν παραλείπεται και τίθεται σε αιτιατική.

ancillae: έμμεσο αντικείμενο του ρήματος *credidi*, σε δοτική.

malis: απρόθετη αφαιρετική του ποιητικού αιτίου (λόγω του απαρεμφάτου *premi*, που είναι τύπος της παθητικής φωνής. Επιλέγεται απρόθετη αφαιρετική, γιατί πρόκειται για άψυχο ον).

ex aere: εμπρόθετος προσδιορισμός της ύλης στο ρήμα *faciebat*

Δ1β.

Δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική πρόταση. Εισάγεται με τον υποθετικό σύνδεσμο *si* (διότι είναι καταφατική) και εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντέλικου (*obtulisses*). Η απόδοση του υποθετικού λόγου είναι το *fecisset* της κύριας πρότασης που είναι, επίσης, υποτακτική υπερσυντέλικου. Πρόκειται για ευθύ, υποθετικό λόγο που ανήκει στο β' είδος και εκφράζει το αντίθετο του πραγματικού στο παρελθόν.

Si marmor illi (obferas) offeras, faciat tale. (Υποτακτικές ενεστώτα)

Δ2α.

Quid postea Nasica fecit?

Ego domi non sum.

Quid Nasica respondit?

Δ2β.

Sapiens nec paupertate nec dolore prohibetur, nec eis-iis-is rebus, quibus imperiti avertuntur.